

Z A N A Š E S E L O

GRIPA

Svake godine, čim počnu hladni, kišoviti jesenji dani, učestaju i razne prehlade, pa hunjavice sve do prave, ozbiljne gripe ili influence. Jesenjska i zimska sezona naročito pogoduje širenju ovih bolesti, pa su u ovo doba ove bolesti veoma česte, dapače nekak godina zahvate čitave gradove, pokrajine i države, čak se mogu proširiti po čitavom svijetu kao teška pošast, epidemija. Tada obole stotine milijuna ljudi, a mnogi milijuni stradaju i životom. Takova velika epidemija, nazvana pandemija, zahvatila je potkraj I. svjetskog rata god. 1917.—1918. čitav svijet. Tada je od gripe t. zv. španjolske groznice, bolovalo preko četvrt milijarde ljudi, a samo u Evropi umrlo ih je od te bolesti preko 25 milijuna. Toliko ih nije poginulo na svim frontama za čitavog I. svjetskog rata. Razlog, zašto je onda ta gripa bila tako opasna, leži u općoj iznemoglosti ljudi na čitavom svijetu kao prve posljedice velikog rata. Glad, iznemoglost i velike prirodne nepogode često povlače za sobom velike bolesti i epidemije, jer smanjuju otpornost ljudskog tijela protiv bolesti, pa se bolesti mogu nesmetano razmehati.

Ali to nije uzrok bolesti, nego takove prilike samo pogoduju, da se bolest pojavi i učesta.

Uzročnik gripa je veoma sitna klica, a da je vidimo kao sitan ubod tanke igle, moramo je naročitim aparatom povećati nekoliko desetaka hiljada puta. Tu klicu zovemo virus influence, a živi u ustima, grlu, plućima i nosu bolesne osobe. Ali možemo je naći i u ustima osobe, koja još nije bolesna, ali je inficirana, zaražena, pa će bolest izbiti za dan dva. Može netko biti i inficiran, a ne će oboljeti jer je otporan, ali on nosi klice i može biti opasan za druge ljudе.

Kako ove klice prelaze od ovakovih bolesnika ili zdravih kliconoša na zdrave osobe? Veoma lako.

Bolesna osoba redovito kašje i kiše. A i zdrava osoba kadšto se nakašje ili kihne. Pritom izbacuje iz usta i nosa hiljade neverovljivih sitnih kapljica. Te kapljice možemo vidjeti na staklu, ogledalu, papiru ili ruci, ako ih stavimo pred lice, kad kašljemo ili kišemo. Ako usta i nos ne zaštiti, izlijeću kapljice u zrak oko nas, a

budući da su vrlo sitne i lagane, još duđe lebde u zraku. Ako osoba, koja kašlje ili kiše, ima u svojem nosu, ustima i grlu uzročnike influence, izletjet će ovi s kapljicama u zrak, i to u ogromnom broju. Prema tome zrak oko osobe, koja je inficirana klicama influence, bila ta osoba bolesna ili ne, pun je sitnih kapljica i klica influence.

I sada je lako shvatiti, kako se inficiraju zdrave osobe. Svatko, tko diše ovakav zrak, krcat ovim klicama, inficiraće se njima i može oboljeti ako nije otporan. A moramo znati, da je vrlo malo ljudi otpornih protiv uzročnika influence. Zato malo tko i izbjegne bolesti, kad ona zareda.

Lako ćemo razumjeti, zašto je najopasnije kad inficirana osoba kašlje ili kiše zdravoj osobi izravno u lice. Onda joj ubaci veliko mnoštvo klica, a mogućnost da obolimo je to veća, što veći broj klica dosegne u naš dijni aparat. Ali opasnost od infekcije prijeti i onda, ako nam inficirana osoba ne kašlje direktno u lice, nego ako samo udijemmo zrak koji je ona zarazila kašljajući i kišući. Dapače, i ako dođemo u neku prostoriju sat-dva nakon odlaska ovakove osobe, još prijeti opasnost od infekcije, iako mnogo manje, nego ako nam inficirana osoba kašlje izravno u lice.

Znamo li, kako se bolest širi i prenosi, moći ćemo se i čuvati od infekcije. Moći ćemo bar izbjegći masovnoj infekciji, ako nam već i ne uspije da se potpuno očuvamo od manjih infekcija. U tu svrhu za vrijeme epidemije nastojat ćemo, da bez potrebe ne zalazimo tamо, gdje je mogućnost infekcije vjerovatnija, kao na pr. u kina, kazališta, kavarne, na sastanke, u tramvaje i autobuse. Naročito ne ćemo tamо voditi djecu. Kod kuće ćemo često zračiti sobe, naročito bolesničku, jer se tako smanjuje u zraku broj klica. Pazit ćemo, da ne ljubimo malu djecu, osobito dojenčad, da na njih ne kašljemo i ne kišemo. Ni mi ukućani, ni gosti, makar bili naoko zdravi. Osim toga napose ćemo strogo paziti, da svatko jede i piye iz svog tamjura i čaše, svojom žlicom i viljuškom, jer se klica može prenositi i ovim putem.

Na koncu treba istaknuti, da influencu moramo smatrati ozbiljnori bolesćи, koja

može imati i teške posljedice. U svakom slučaju može potrajati više dana, a to je od velike ekonomске štete, jer je tada čovjek za rad nesposoban. Već kod prvih znakova bolesti treba leći u krevet, jer je topli krevet najbolji i najbrži lijek. Hrvamo li se s bolešću na nogama i na poslu, redovito se to svršava na našu štetu: trajanje bolesti znatno se produži, a osim toga ovačav junak širi bolest oko sebe, pa od njegova rada ima kud i kamo više štete nego koristi.

Dr. Eugen Nežić

ŽUTICA KOD GOVEDA

Zuticu smatramo danas posljedičnom pojavom različitih bolesti, koje dovode do toga, da se nakuljaju sastavine žuci u krvi, potom se djelomično zadržavaju u tkivima, a zatim se izlučuju njihovi preostali dijelovi iz organizma.

Razlozi, zašto nastaje žutica, mogu biti vrlo različiti, no da ih lakše razumijemo, svrstat ćemo ih u tri skupine. Tako u prvu skupinu pripadaju svi oni, koji se temelje na spriječenom ili oteščanom otjecanju žuci iz jetre odnosno žučnog mjeđehura (katari sluznica, žučni kamenci, nametnici, strana tijela). U drugu skupinu pripadaju uzroci, koji dovode do oštećenja jetre (zaraze, otrovanja), a u treću skupinu pripadaju opet svi

oni uzroci, koji dovode do pojačane razgradnje krvi. No moramo dopustiti i mogućnost, da istodobno mogu djelovati razlozi iz prije spomenutih dviju ili triju skupina.

Najuočljiviji se znaci žutice primjećuju na vidljivim sluznicama, t. j. oka, nosa ili usta, a potom i na bijeloj koži. Sluznice naime s kožom poprimaju boju sličnu limunu, a katkad naranci.

Osim toga poprimaju takovu promijenju boju i tjelesne izlučevine, kao što su: mlijeko, suze, slina pa i mokraća. Nadalje se javlja kao posljedica štetnog djelovanja zadržanih žučnih sastavina na organe tijela: gubitak teka, pa mršavljenje i slabljenje, zatim nepravilnost srčanog rada i krvnih žila, dalje potištenost, a u jačem stupnju pospanost do nesvijesti ili pak grčevi mišićja s uzbuđenjem i otešćanjem disanjem. K tome svemu pridružuje se ponekad svrbež kože, pa krvarenja po sluznicama i koži. Tako oboljele životinje u najtežim slučajevima ugibaju.

Budući da je za svako uspješno liječenje osnovni uvjet da se točno ustanovi razlog bolesti, a kod žutice je taj vrlo različit, to je najprobitačnije obratiti se što prije stručnjaku, da odredi, kako treba životinju liječiti.

M. S.

ŠTA SE VI MIJEŠATE U MOJ POSAO?

Kad je Bara otišla od Mandi, dugo je razmišljala o tome savjetu za proizvođače, pa je obišla još nekoliko susjeda, s kojim je o tome govorila. Većina je bila za to, da se savjet osnuje što prije, jer je Perino neuredno poslovanje na sabiralištu mnogima dojadelo. Ali bilo je i takvih, koje su na to odmahivale rukom, neke iz neznanja, a neke i iz računa.

— Šta mi tu možemo — govorile su. — Zar da vodimo brigu i o onom, što nas nije briga, kao da nemamo i svojih vlastitih previše. Ako nije na sabiralištu nešto u redu, neka se Uprava pobrine da bude, i zašto da se mi Peri zamjeramo? Bolje je biti s njim u dobrim odnosima, jer je ipak on šef na sabiralištu, pa nam još može i većih neprilika napraviti. Usto su još neke misliće: — Dok Pero alkavko radi, može mu se uz mlijeko podvaliti pokoja litrica vode, pa ni to nije na odmet.

No ni Manda nije ostala samo kod svoga razgovora s Barom. Raspitujući uvjерila se, da je Bara istinu govorila, pa tvrdo odluči da će popraviti stanje na sabiralištu. Otišla je do predsjednika poljoprivredne zadruge i posavjetovala se s njime. Predsjednik je bio ozbiljan i pametan čovjek i u cijelini je prihvatio Mandin prijedlog da se sazove sastanak svih proizvođača mlijeka, na kojem će se izabrati nekoliko najsavjesnijih za kontrolu sabirališta.

Jedne večeri iza toga, dok je Pero sjedio u gostionici sa svojim prijateljima, koji su redovito svaki sastanak omalovali, i nadmudrio se s njima uz vino, — dotle je u dvorani zadružnog doma Manda pred sakupljenim proizvođačima mlijeka iznosila potrebu da se osnuje savjet za proizvođače, jer sadašnji poslovodca Pero ne posluje kako treba i jer sabiralište ne drži u redu.

Mnogi proizvođači, koji su do sastan-

ka u taj pothvat gledali s nepovjerenjem, sada su se oduševili Mandinim izlaganjem i naposljetku svi jednoglasno podupirali Mandin prijedlog, da se u savjetu izabere komisija, koja će povremeno kontrolirati rad poslovode i sabirališta, ali će opominjati i pojedine nesavjesne proizvođače, čak predlagat će, da im se onemogući predaja mlijeka sabiralištu.

Negdje u polovini sastanka digao se iz posljednjeg reda ogorčeni protivnik savjeta Imbra i neprimjetno izašao na polje, da obavijesti Peru, što mu se spremo, no kad je došao do gostionice, Pero je već otisao s vinskom braćom pjevajući na spavanje, a ujutro dignut će se pospan i mamuran, teške glave. Sutra dan ujutro, upravo kad je Pero htio izaći sa svojim vinskim bratom na još jednu čašicu razgovora u obližnju gostionicu, kad li se na vratima pojavi Manda, Bara i još nekoliko mlađih i starijih žena, koje su ovog puta došle bez ičega u rukama. Kako se Peri već dobrano vrtjelo u glavi od rakije kojom je lječio glavobolju od sinočnjeg lumperaja, a nije imao pojma, što znači taj iznenadan pochod, jer ga Imbro još nije obavijestio, razvukao je usta na osmjeh, kao da želi reći svome bajdašu: —Vidiš, kako me žene vole. Čak same dolaze k meni. Mogu birati, kako me god volja. — I već je počeo one mlađe zadirkavati svojim neumjescim šalama pozivajući ih na piće i na zabavu u gostioniku. No to njegovo dobro raspoloženje brzo splasne, kad je Manda rekla:

— Druže Pero, došle smo da pregledamo sabiralište, pa te molimo da nam pokažeš sve prostorije sabirališta, strojeve i kante, u kojima otpremaš mlijeko u grad.

— Šta vi imate da pregledate? Tko vas je ovlastio na to? Šta se vi mijesate u moj posao? — upola srđito rekao je Pero.

— Eto, Pero, rekla je Manda, — da se više brineš o sabiralištu i proizvođačima mlijeka, znao bi, šta mi treba da pregledamo, tko nas je na to ovlastio i zašto se mijesamo u tvoj posao. Sinoć je osnovan Savjet za proizvođače, i u odbor tog savjeta proizvođači su izabrali nas, koje ovdje vidiš, a da u to ne doveš, pogledaj ovaj zapisnik. — Tu Manda izvadi zapisnik o sastanku i punomoć, koju su potpisali svi proizvođači, gdje se odobrava odboru da može slobodno u svako vrijeme pregledati poslovanje na sabiralištu i o zapaženom stanju izvješćivati savjet i Upravu, a oni će nasto-

jati, da se pravilan rad u sabiralištu poхvali, a nepravilan ispravlja.

Dok je Manda objašnjavala, njegov se vinski brat izgubio, a Pero pritišeđen dokumentiranim zahtjevom kontrole nije imao ni kud ni kamo, pa ih povede u prostorije sabirališta.

Bara, koja se za cijelo vrijeme držala ozbiljno, zasja od zadovoljstva, kad ih je Pero uveo u sabiralište.

— Eto, — mislila je, — još nedavno sam se i ja osjećala mučno, kao Pero sada u sabiralištu, kad mi je Franjo prigovarao, — a gle sad, čak i ja mogu poslovodu kontrolirati. Zbilja je ova naša Manda sjajna žena. Ja sam sigurna, da će ona i ovog Peru dotjerati u red.

Od jada i uzbuđenja Peri se ishlapilo vino iz glave. Išao je naprijed nekako potišteno, jer je kontrola na svakom koraku našla ponešto, što nije bilo u redu. Zidovi su zarasli u plijesan, a po uglovima se vijali barjadi paučine. Pod je bio zapušten u necistoći. Posude je bilo po cijeloj prostoriji razbacano bez reda, a da o čistoći i ne govorimo! Kante je obuzimala rđa, a najgore je bilo, da je u kantama, koje su baš toga časa trebale biti punjene mlijekom za otpremu, bilo po litru i više vode.

Kad je pregled bio završen, pozvali su Peru u poslovnicu sabirališta, da ga upozore na sve te nedostatke, koje su zapazili, ali i u poslovniči je bilo svega i svašta. Umjesto boćica za uzimanje uzorka od proizvođača mlijeka bilo je čokanjičića od rakije i čaša od vina, pa je poslovniča bila više nalik na točionici nego na poslovnicu. Knjige i ostali potrebeni poslovni papiri bili su razbacani po stolu, zamašćeni i zgužvani, a prostorija nije bila pometena tko zna otkad.

Pero je bio mlad i bez dovoljno stručne spreme, i samo zbog nedovoljnog broja stručnjaka Uprava ga je poslala na ovo sabiralište, jer se pokazao valjan i marljiv na prijašnjem poslu, dok je radio pod nadzorom. No i njemu je vjerojatno pomutio možak uspon, a pod utjecajem nekih promoćurnih račundija u selu počeo je raditi naopako. Sada je stajao potišten, jer eto, ako se za sve to sazna, mogao bi ostati čak i bez posla. No Manda ne bi bila pravi čovjek, da je sve to shvatila tragično i nepopravljivo, pa reče:

— Evo, Pero! Našli smo mnogo toga, što ne valja u tvome poslovanju. Mi znamo, da ni ti nisi svemu kriv. Možda su krive i prilike, u kojima si se učio ovom zanatu, pa nisi sve naučio i

sve shvatio, a ima i proizvođača, kojima tako ide u račun. Ja mislim, da bi bilo dobro, da te pošaljemo na kakav stručni tečaj, na kojem će sve naučiti kako valja. Ali i bez tog tečaja možeš na sabiralištu štota popraviti. Prvo, okami se pitanječevanja, jer je to ružno i krnji ti ugled. Drugo, drži red i čistoću u mlijekari, pa će se ljudi manje na tebe tužiti. I treće, ne pusti da ti proizvođači

mlijeka prigovaraju zbog nečistoće, nego se potradi, da one, koji nose nečisto i razvodnjeno mlijeko, opominješ i učiš redu i čistoći. Zasad neka ti to bude prava opomena, a po mogućnosti i zadnja.

Pero je obećao, da će se popraviti. Priznao je svoju krivnju u cijelosti i odlučio, da prvom prilikom nadopuni svoje znanje o mlijeku i mlijekarstvu.

F. S.

NAŠE MLJEKARE

MLJEKARA »ZORA« VIROVITICA uporedno rješava tehnička i organizaciona pitanja

Iako je zbog gotovo neprohodnih putova otkup mlijeka smanjen, u mlijekari je vrlo živac.

Radeći po perspektivnom programu za preuređenje i proširenje mlijekare, sada se završava izgradnja administrativnog dijela zgrade, zatim hladnjače i prostorija za zrenje sira. Djelomično su uredene i prometne površine u krugu mlijekare.

Rješavajući tehničke probleme, radni kolektiv ne zaboravlja ni organizacione. Dne 29. X. održan je sastanak radničkog savjeta, na kojem je zaključena otkupna cijena postavno u dvorište proizvođača 24 Din za normalno mlijeko (s 3,8% masti). Proizvođačima, koji sami donose mlijeko u mlijekaru, posebno se plaća donos još 1—2 Din po litri.

Dne 8. XI. održan je u poduzeću prisireni sastanak upravnog odbora, kojemu su prisustvovali i neki privredni i politički rukovodioci, između ostalih bili su prisutni drugovi: Z. Lokmer-predsjednik NO kotara, N. Bosanac — predsjednik Kot. sav. poljoprivrednih zadruga, I. Crnjak — načelnik Odjela za privredu NO kotara, M. Valentić — načelnik odjela za privredu Grad. opć., pa drug Fajt, tajnik novoosnovane središnje stočarske zadruge u Virovitici. Sastanku je prisustvovao i drug ing. Markoš od Stručnog mlijekarskog udruženja.

Na tom sastanku razmotrena je problematika o otkupu mlijeka s obzirom na nove propise o prenošenju otkupa poljoprivrednih proizvoda na zadruge. Zaključeno je, da se i otkup mlijeka — uz pomoć poduzeća i središnjih zadržnih organizacija — postepeno prenosi na one zadruge, koje su voljne i organizaciono sposobne da ga prihvate.

Osim brige o otkupu mlijeka treba obratiti naročitu pažnju unapređenju stočarsva na području čitavog kotara, jer bez naprednog stočarstva nema ni dovoljnih količina mlijeka, ni napredne poljoprivrede.

Razmatrano je i pitanje o unapređenju stočarstva i mlijekarstva na području bivšeg slatinskog kotara, koji je unišao u sastav novog virovitičkog kotara. Da se to pitanje uzmognе potpunije i svestranije obraditi, donesen je zaključak, da središnja stočarska zadruga u najskorije vrijeme sazove sastanak zainteresiranih predstavnika.

M.

POGON ZAGREBAČKE MLJEKARE U PITOMAČI

Iako je pogon u staroj zgradi, prilično je dobro opremljen zahvaljujući neprekidnim naporima rukovodioca druga I. Kovača. Na periferiji rejona Zagrebačke mlijekare ovaj je pogon opremljen za preradu i za obradu mlijeka. Ljeti, kad se Zagreb može opskrbiti mlijekom iz bliske okolice, pogon u Pitomači proizvodi maslac i kazein, a zimi otprema sve mlijeko u Zagreb.

»Uz neprekidnu borbu sa separatorima«, kaže rukovodilac pogona, »teško mi je doći do mlijeka. Separatori plaćaju samo za deci vrhnja 26 dinara, a ja cijelo mlijeko plaćam 26 Din po litri. Tako dugo, dok je potražnja veća od ponude, oni mogu lako konkurirati, ali ako dođe do malog zastoja u prodaji, onda ne znaju kud bi s robom, jer vrhnje ne pasteriziraju, pa se maslac brzo kvari tim prije, što nemaju nikakve hladnjače za uskladištenje maslaca.«

Ovome zaista ne treba komentara. No pitanje je, dokle će tako biti, da najpriroditivniji pogoni mogu najuspješnije poslovati?

M.